

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/63/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013899273
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013899273.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. februára 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenej F. F. , pre zločin ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku sčasti dokonanej a sčasti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 č. 1, § 130 štvrtý prípad a § 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky o dovolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2012, sp. zn. 2 Ntc 11/2012, rozhodol

rozhodol:

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2012, sp. zn. 2 Ntc 11/2012,

b o l p o r u š e n ý z á k o n

z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v ustanovení § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v neprospech F. F..

Tento rozsudok sa z r u š u j e .

Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Krajskému súdu v Bratislave sa p r i k a z u j e , aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 7. augusta 2012 podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 doručilo na Krajský súd v Bratislave podanie zo dňa 26. júla 2012 pod číslom 22742/2012 - 8306 - RA, obsahujúce osvedčenie uvedené v čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SW zo dňa 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na

účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „Rámcové rozhodnutie“), vydané slovenskej štátnej občianke F. F., nar. XX. W. XXXX, zo dňa 10. júla 2012, zápisnicu s vyjadrením obvinenej F. F. zo dňa 11. apríla 2012 a rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 56/2011V, zo dňa 2. septembra 2011, právoplatného dňa 30. januára 2012 na ďalšie konanie o prevzatí výkonu rozhodnutia.

Uvedeným rozsudkom krajského súdu bola F. F. v bodoch I./ a II./ uznaná vinnou zo zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku z časti dokonanej, z časti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 č. 1, § 130 štvrtý prípad a 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a odsúdená podľa druhej trestnej sadzby § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky k trestu odňatia slobody v trvaní šesť rokov.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 11. októbra 2012, sp. zn. 2 Ntc 11/2012, podľa § 17 ods. 1 zákona rozhodol, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051Hv 56/2011, zo dňa 2. septembra 2011 a právoplatný dňa 30. januára 2012 sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou bola občianka Slovenskej republiky F. F. uznaná vinnou v bode I./ a II./ zločinu ťažkej krádeže vlámaním za účelom zárobku z časti dokonanej, z časti v štádiu pokusu podľa § 127, § 128 ods. 2, § 129 č. 1, § 130 štvrtý prípad a 15 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a podľa druhej trestnej sadzby § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky jej bol uložený trest odňatia slobody na šesť rokov.

V nadväznosti na to bola vec predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní obvinenej podaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorý vo veci vykonal doplňujúce šetrenie pričom zistil, že proti rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň podala obvinená (ako aj spoluobvinený W. N.) sťažnosť na neplatnosť, ktorú Najvyšší súd Rakúskej republiky uznesením zo dňa 20. decembra 2011, sp. zn. 12Os 165/11y zamietol.

Následne Vrchný krajský súd pre trestné veci Viedeň na základe odvolania obvinenej rozsudkom zo dňa 30. januára 2012, sp. zn. 19Bs8/12h znížil trest odňatia slobody F. F. na päť rokov.

Dňa 26. februára 2013 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolaciemu, postúpené písomné podanie obvinenej, ktorým svoje odvolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. októbra 2012, sp. zn. 2 Ntc 11/2012, vzala späť. V nadväznosti na to, toto späťvzatie odvolania obvinenou vzal Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 312 ods. 4 Tr. por. na vedomie (uznesením zo dňa 1. marca 2013, sp. zn. 2 Urto 3/2012), takže rozsudok Krajského súdu v Bratislave nadobudol právoplatnosť dňa 23. februára 2013.

Proti vyššie citovanému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal Minister spravodlivosti Slovenskej republiky, ako oprávnená osoba, podľa § 369 ods. 1 Tr. por. dovolanie, pričom tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 3 Tr. por., t.j., že rozhodnutie vychádzalo zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, resp. že pri zisťovaní skutkového stavu boli závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Minister spravodlivosti konkrétne namietal porušenie ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, a to v neprospech obvinenej F. F., pretože Krajský súd v Bratislave rozhodol o uznaní a vykonaní trestu odňatia slobody v takej výmere v akej jej bol pôvodne uložený trest rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň (zo dňa 2. septembra 2011, sp. zn. 051 Hv 56/11v), teda na šesť rokov, hoci v konaní o opravných prostriedkoch jej bol trest odňatia slobody znížený na päť rokov (rozsudkom Vrchného krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 30. januára 2012, sp. zn. 19 Bs 8/12h). O tejto skutočnosti sa dozvedel až Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, na základe doplneného šetrenia, ktorý však pochybenie krajského súdu napraviť nemohol, keďže ešte pred

vykonaním šetrenia obvinená vzala svoje odvolanie späť.

Preto, pokiaľ krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní trestu odňatia slobody na šesť rokov, porušil zákon v neprospech obvinenej F. F..

Minister spravodlivosti preto navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v neprospech obvinenej, zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a prikázal mu, aby vec znovu prorokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania ministra spravodlivosti, preskúmal na verejnom zasadnutí zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, proti ktorému dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo so zameraním sa na dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. uvedené v podanom dovolaní (ktorými je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd viazaný) a zistil, že dovolací dôvod uplatnený ministrom spravodlivosti je opodstatnený.

Závery krajského súdu uvedené v rozsudku zo dňa 11. októbra 2012, sp. zn. 2 Ntc 11/2012, ktorým bolo rozhodnuté o uznaní rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 2. septembra 2011, sp. zn. 051 Hv 56/11v (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30. januára 2012) a vykonaní trestu odňatia slobody v trvaní šiestich rokov hodnotí dovolací súd ako nesprávne.

Krajský súd v čase svojho rozhodovania evidentne nemal vedomosť o tom, že rozsudkom Vrchného krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 30. januára 2012, sp. zn. 19 Bs 8/12h, bol obvinenej F. F. zmiernený trest odňatia slobody na päť rokov. Táto skutočnosť bola zistená až Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rámci odvolacieho konania, a to až po tom keď obvinená vzala svoje odvolanie späť.

Rozhodnutím o uznaní rozsudku a vykonaní šesť ročného trestu odňatia slobody, ktorý v konečnom dôsledku obvinenej nebol uložený, ale bol jej uložený miernejší trest odňatia slobody na päť rokov, nepochybne došlo k porušeniu zákona v neprospech obvinenej, a preto z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. uvádzaný Ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky a rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvinenej F. F. rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 11. októbra 2012, sp. zn. 2 Ntc 11/2012, v ustanovení § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov.

Napadnutý rozsudok preto dovolací súd zrušil a krajskému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prorokoval a rozhodol. Dovolací súd rozhodol na verejnom zasadnutí, pretože zistil, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvinenej, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1/ § 382a Tr. por. Následne bol rozsudok dovolacieho súdu vyhlásený verejne (§ 171 ods. 1 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.